

рии типични за нея.

Опитвайки се да илюстрирам спецификата на историчността във фолклорното знание съм наясно, че е недостатъчно това да се осъществи само чрез пространствения топос и неговите варианти. Тъй като и хроноса е с много важна функция във фолклорната история и, както е видно, е невъзможно битуването на фолклорната историчност само в и чрез пространството. То винаги е свързано с времето и затова информацията, съхранена и възпроизвеждана във фолклорната история, е хронотопно мотивирана, често с доминиращата позиция на единия от двата елемента. В досегашното изложение в такава позиция беше топоса, но тя едва ли би била достатъчно мотивирана без хроноса и функцията му във фолклорното знание и като сюжетно ядро, систематизиращо събитийността. Разказването на местната история нерядко се осъществява чрез времевия аспект.

"ТУРСКОТО ВРЕМЕ"

В този контекст, но с изявена конкретност, битува в преданията фолклорното знание за "турското" време.

Почти навсякъде, освен пространното знание за хайдутите и манастири, се разказва за разсипване на селища, местни случки за взаимоотношенията между българи и турци, взаимоотношенията с турската власт, Априлско въстание, руско-турските войни, напускането на турското население от българската етническа територия и т.н. Или може да се каже, че всичко това представлява съществена част от фолклорната история с многопосочна информация. И трябва да се подчертае, че това знание се откроява с изявена жизненост не само заради времевата близост, макар че немалка част от преданията имат своите мотиви в по-ранните години и векове на робството.

Всеки от посочените мотиви е в основата на много сюжети и техни варианти, които обособяват цели тематични ядра в този, условно казано, самостоятелен дял от фолклорната история. Ясно е, че неговото разглеждане задължително трябва да следва системата на фолклорната история, т.е. в една непрекъсната смислова съотносимост на нейните съставни и тяхната хронотопна мотивация.

Предания се разказват за разсипване на селища и в ранните години на робството, а и след това с нападения на черкези и татари. Знаят се местата на старите селища, често пъти обозначавани с наименованието Юрта, както и създадените от тяхното население нови селища. Много жизнено е знанието за тази динамика в